

Olvasás és sport kapcsolata

Kezdetben visszahúzódóak voltunk és nehezen nyitottunk mások felé. Azonban amikor részt vettünk az első Olvass többet! szóbeli fordulón, észrevétlenül is egy közösség szerves részeivé váltunk. Mikor 13 évesen betoppantunk a verseny helyszínére és Zsuzsa néni ismeretlenül is régi ismerősökként köszöntött bennünket, már sejtettük, hogy ez a kezdetek életünk egy új szakaszának.

Az évek alatt rengeteget változtunk, de mindig önbizalmat meríthettünk a táborokban kapott pozitív visszajelzésekből. Ez az önbizalom nyitott kaput arra, hogy elengedjük a szűk baráti körünk biztonságát és önállóan is helyt tudjunk állni egy idegen közösségben. S nemcsak, hogy helytálltunk, de kerestük is a lehetőségeket arra, hogy valami újat tapasztaljunk meg évről évre. Így amikor elénk tárult egy remek lehetőség, amellyel ifjúsági válogatottként eljuthattunk Tajvanba egy lábtoll-labda verseny keretein belül, habozás nélkül belevágtunk. Hisz a táborok megtanítottak arra, hogy ne féljünk az ismeretlentől. Az ázsiai út az Olvass többet!-hez hasonlóan jelentős állomása volt személyiségfejlődésünknek.

Az olvasás és a sport szeretete együttesen határozták meg gyermekkorunkat, s az általuk nyújtott tapasztalatok után kalandvággyal tekintünk jövőnkre.

Diós Letícia, Ézsiás Zsófia